Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

76ον

24) Μία ἀδελφή, πάσχουσα ἀπὸ χρονίαν ἀθυμίαν καὶ λογισμοὺς ἀπογοητεύσεως, προσῆλθεν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Πατρὸς τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ταφῆς του ἵνα προσευχηθῇ καὶ ἐκχύσῃ τὸ παράπονον τῆς ψυχῆς της, ὅτε κύπτουσα νὰ κάμῃ προσκυνητὸν σταυρὸν ὡσφράνθη πλουσίαν εὐωδίαν ἐκ τοῦ τάφου του, ὥστε ἐξέστη! καὶ περιεβλέψατο πέριξ αὐτῆς, ἵνα ἴδῃ, μήπως ἦτο ἄνθος τι μυροβόλον ἐκεῖ πλησίον ἢ εὐῶδες θυμίαμα ἀλλ' οὐδὲν εἶδεν· ἠσθάνθη δὲ ἀκριβῶς, ὅτι ἡ εὐωδία ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν τάφον· ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ δευτέρου ἠσθάνθη τὴν αὐτὴν εὐωδίαν, ἀλλὰ σὺν τῇ ὀσφράνσει τῆς εὐωδίας, ἠσθάνθη καὶ τὴν ψυχικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἀλλοιουμένην καὶ ἀπεχώρησε τοῦ τάφου περιχαρής, διηγουμένη τὸ θαῦμα εἰς τὰς ἄλλας ἀδελφάς.

25) Εὐσεβὴς τις γυνὴ ἐκ Πειραιῶς, κατὰ τὴν νύκτα τῆς κοιμήσεώς του, εἶδε τὸν Οὐρανὸν περιβεβλημένον ὡσὰν μὲ χρυσοῦφαντα νέφη, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν νεφῶν περιστερὰν πετωμένην καὶ ἤκουσε συγχρόνως φωνὴν λέγουσαν: «ἡ περιστερὰ τῆς Αἰγίνης ἐπέταξεν». Ὅπερ βεβαίως ἐδείκνυε τὴν καθαρὰν του ψυχήν, ἥτις ἐπέταξεν ἐκ τῆς προσκαίρου ζωῆς καὶ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια.

Καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης πανοσ. Παπακωνσταντίνου ἐπιλέγει: Ὁ ἅγιος Νεκτάριος οὔτε εἰς ἐρήμους ἐπορεύθη, οὔτε ἀσκητικοὺς μεγάλους ἀγῶνας διεξήγαγεν. Ἀλλ' ἐντὸς τοῦ κόσμου, ἐν τῇ τύρβῃ καὶ ταῖς περιπετείας τοῦ παρόντος βίου ζήσας. Ἀνήχθη εἰς τοιοῦτον ἐπίφθονον σημεῖον ἁγιότητος, ὡς οἱ μεγάλοι φωστῆρες καὶ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Δὲν ἀνῆλθεν εἰς στύλους οὐδ' ἀπεχώρησεν εἰς ἡσυχαστήρια, οὐδ' ἀπεδύθη εἰς ἀθλοφόρους δοκιμασίας καὶ μαρτυρικοὺς διωγμοὺς καὶ τραγικὰς βασάνους, ὡς οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἀγωνισταὶ τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας, ἀλλὰ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι σύμπας ὁ βίος αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον ἦτο, εἰμὴ συνεχὴς δοξολογία πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἄοκνος φροντὶς καὶ ἐνδελεχὴς μέριμνα πῶς νὰ ὠφελήσῃ ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς τὴν πάσχουσα κοινωνίαν. Ἔζη ἐν τῷ κόσμῳ ἀλλ' οὐκ ἦν, ὡς λέγει ὁ Σωτήρ, ἐκ τοῦ κόσμου. Περιεπάτει ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' εἶχε τὸ σεμνὸν πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς. Ἐφαίνετο ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐβίου ἀγγελικῶς. Ἔφερε σάρκα ἀλλ' ἔζη ὡς ἀκριβὴς τηρητὴς καὶ φύλαξ τῆς παρθενίας. Συνανεστρέφετο μετὰ διαφόρων προσώπων, ἀλλ' ὡμίλει ὡς πνευματικὸς καὶ ξένος τοῦ παρόντος κόσμου. Ἡ ὑψηλὴ ἰδεολογία τὸν συνήρπαζε καὶ τὸ συναίσθημα μιᾶς ἠθικῆς ὑπεροχῆς τὸν διεθέρμαινεν, εἰς τὸ νὰ εὑρίσκεται εἰς περιβάλλον νοητὸν γαλήνης καὶ μακαριότητος, εἰρηνοποιός, ὁσιότης ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴν ἀρετήν, καὶ ὀνειροπολοῦσα τὴν ἀνέσπερον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἀπῆλθε μὲν μεταστὰς εἰς τὰς οὐρανίους καὶ αἰωνίους μονάς, ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλειπε τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα ἅτινα ἐγέννησεν, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν πνεύματι ἀφήσας αὐτοῖς, τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν λείψανον καὶ χαίρει μὲν ἐν οὐρανοῖς ὁ μακάριος Νεκτάριος, χαίρει ὅμως καὶ ἡ νῆσος Αἴγινα εὐτυχήσασα ἐν τοῖς κόλποις της νὰ κατέχῃ τὸν τετιμημένον καὶ πανσεβάσμιον θησαυρόν, δι' ὃν ἄξιοι πολλῶν συγχαρητηρίων εἶσθε ὑμεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς νήσου.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ταπεινοὶ οἱ γράφοντες ταῦτα ἐν μυχίᾳ κατανύξει ὑψοῦμεν τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκ βάθους καρδίας ἀναφωνοῦμεν: «ὦ Πανιερώτατε Ἱεράρχα, ἅγιε Νεκτάριε, πάτερ Σεβάσμιε! ἐπίνευσον ἐξ οὐρανοῦ πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐξαπόστειλον τὴν Σὴν εὐλογίαν. Γενοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ σου μεσιτείᾳ ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθὸς ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τοῦ τιμίου σου λειψάνου προσκυνηταῖς. Προστάτης τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων συνεπίκουρος καὶ καθοδηγός, συγκράτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ἁγίᾳ πίστει, ἐν ᾗ ἐκλεῖσθης, ἐνίσχυσον ἡμᾶς ἐν ταῖς κοσμικαῖς περιπετείαις δοκιμαζομένους, φανοῦ οἰκτίρμων ἐν τῷ ἐλέει τῆς χάριτός σου πρὸς τὴν ἠθικὴν ἡμῶν συντριβήν, ὡς συμπαραστάτης ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἁγίων. Πρεσβείαν δὲ ποίησον πρὸς τὸν πολυεύσπλαγχνον καὶ πανάγαθον Κύριον, ὅπως τὸν ἐπὶ γῆς βίον ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ τελέσωμεν καὶ ἐξομολογήσει, καὶ ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς τῆς ἀκηράτου ἐκείνης καὶ αἰωνίου ζωῆς, ἣν διεκήρυξας καὶ ἐπόθησας καὶ ἐν ᾗ ἀγαλλόμενος ἤδη ἀναπαύεσαι, ὦ πανσεβάσμιε Ἱεράρχα.

Ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ ἡμῶν διαθερμαινόμεθα ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ πόθου, τοῦ νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ τῆς αὐτοπαρνήσεως καὶ τοῦ εἰρηνοποιοῦ σου πνεύματος διδάγματα, καὶ φωτισθῶμεν ἀπὸ τὰς συμβουλάς σου, καὶ γίνωμεν μέτοχοι τοῦ εὐαγγελικοῦ κόσμου, ὃν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ πατρὸς ὑπεσχέθης ἡμῖν.

Κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη τῶν θείων δωρημάτων, ἅτινα ἐξησφάλισεν ἡ προσευχή σου παρὰ τῷ Οὐρανίῳ Πατρί, καὶ δεήθητι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, σεβάσμιε καὶ ἡγιασμένε Πάτερ.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΑ

Ὁ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης Παπακωνσταντίνου ἀφηγεῖται τὰ ἀκόλουθα ἐν σχέσει πρὸς τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τελεσθέντα θαύματά του:

1ον θαῦμα: Μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἁγίου ἡμῶν Πατρὸς Νεκταρίου, ἤτοι κατὰ τὸ ἔτος 1922, κόρη τις καταγομένη ἐκ Θηβῶν ἐκ τοῦ χωρίου Κόκλα ὀνόματι Κωνσταντίνα Μακρῆ, ἐκ μικρᾶς αὐτῆς ἡλικίας δεινῶς ἔπασχε καὶ ἐβασανίζετο ὑπὸ ἀκαθάρτου πνεύματος. Ἀκούσαντες οἱ γονεῖς της τὴν θαυματουργὸν καὶ ἰαματικὴν δύναμιν τοῦ Ἁγίου προσῆλθον μετὰ θερμῆς πίστεως φέροντες τὴν πάσχουσαν θυγατέρα αὐτῶν νὰ προσκυνήσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, ὅπως τύχῃ τῆς ποθουμένης ὑγείας. Ὦ! τῶν θευμασίων Σου Χριστὲ Βασιλεῦ ὁ ἀντιδοξάζων τοὺς Σὲ δοξάζοντας καὶ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων Σε ἐν ἀληθείᾳ προσκυνήσασα καὶ μείνασα ὀλίγας ἡμέρας εὗρε τὴν ποθουμένην ὑγείαν. Ἔκτοτε δὲ παρέμεινεν εἰς τὴν εὐαγῆ Αὐτοῦ Μονήν, ἀφιερωθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ γενομένη μοναχὴ μετονομασθεῖσα Καικιλία.

2ον θαῦμα. Ἑτέρα τις κόρη καταγομένη ἐξ Ἀστυπαλαίας μείνασα μικρὰ ὀρφανὴ τῶν γονέων αὐτῆς, κατεστάθη εἰς Πειραιᾶ παραμένουσα παρὰ τῇ θείᾳ αὐτῆς, ὀνομαζομένῃ Ἄννα Γιαννικίου. Αὕτη κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1925 προσεβλήθη αἰφνιδίως ἀπὸ ἀκαθάρτου πνεύματος δεινῶς βασανιζομένη ὑπ' αὐτοῦ. Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἤκουε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου ὤβριζεν αὐτόν, καὶ ἐφρύαττε τὸ ἀλιτήριον, σπαράσσον τὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ. Οἱ συγγενεῖς αὐτῆς μὴ δυνάμενοι νὰ βλέπωσιν αὐτὴν τὴν τυραννικὴν ζωὴν τῆς κόρης, κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἀπεφάσισαν νὰ φέρωσι τὴν κόρην εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου ἵνα θεραπευθῇ. Ἐνῶ δὲ ἔφερον αὐτὴν εἰς τὴν Μονὴν ὁ δαίμων ἐφρύαττε σπαράσσων καὶ κατατυραννῶν τὴν πάσχουσαν, ὥστε ἠναγκάσθησαν αἱ μοναχαὶ νὰ δέσωσι ταύτην μὲ σχοινία εἰς πεῦκον κείμενον πλησίον τοῦ Τάφου. Μόνον αὐτόπται μάρτυρες δύνανται νὰ διηγηθῶσι τὴν κακίαν τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου ἐκυμαίνετο! Τέλος μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῆς ὥρας ἐξῆλθε τὸ πονηρὸν πνεῦμα καὶ ἀφῆκε τὴν κόρην ἐλευθέραν, ἥτις καὶ παρέμεινεν εἰς τὴν Μονὴν ἀφιερωθεῖσα εἰς τὸν Θεόν, γενομένη καὶ αὕτη μοναχὴ μετονομασθεῖσα Μητροδώρα, ἀφιερώσασα πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου καὶ ἀργυρᾶν κανδήλαν.

3ον θαῦμα. Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1916 κόρη καταγομένη ἐκ Πειραιῶς ὀνομαζομένη Αἰκατερίνη Κράκαρη, τὴν

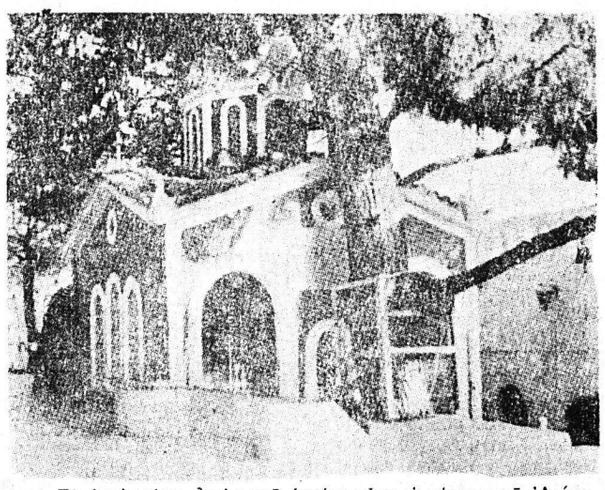

Τὸ ἐκκλησάκι, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου. Τὸ πεῦκο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ τὸ ρυτέψῃ ἡ Μοναχή, πιὸ πέρα ὅπως ἤθελε. Τὴν ἐμπόδιζε μιὰ ἀόρατη δύναμις, διότι ἐκεῖ προωρίζετο νὰ γίνῃ ἀργότερα ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου. Σ' αὐτὸ τὸ πεῦκο ἔδεσαν τὴν δαιμονισμένη, μὲ τὸ τρομερὸ δαιμόνιο καὶ ἐκυμαίνετο ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου. Ἐν τέλει βγῆκε τὸ δαιμόνιο

παραμονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (14ην Ἀπριλίου) κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὸν γινόμενον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀσπαζομένη τὰς Ἁγίας εἰκόνας, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Κύριος ἠσθάνθη ζάλην καὶ πεσοῦσα χαμαὶ προσεβλήθη ὑπὸ ἀκαθάρτου πνεύματος. Ὦ! καὶ τὶς δύναται νὰ διηγηθῇ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ κακουχίαν αὐτῆς τῆς κόρης; Μόνον αὐτόπτης μάρτυς δύναται νὰ διηγηθῇ τὴν κακίαν καὶ λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς μηχανορραφίας, ἃς μετεχειρίσθη, ὡς λέων ὠρυόμενος προσπαθῶν νὰ καταπίῃ αὐτήν. Μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτοῦ (διότι ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἡ κόρη ἐπόθει τὸν μονήρη βίον) οἱ πλησιάζοντες αὐτὴν πνευματικοὶ ἔκοιναν καλὸν νὰ κείρουν αὐτὴν μοναχήν, ἴσως τὴν ἠλέει ὁ Θεὸς καὶ ἀπήλασσε ταύτην ἀπὸ τὴν ἀθλιότητά της. Καὶ κείραντες ταύτην μοναχὴν μετωνόμασαν Παρθενίαν. Ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει. Ἡ ὑγεία της ἐπεδεινώθη, τὸ δὲ πνεῦμα ἐφώναζε στάδιον εἶναι θὰ πολεμήσωμε στῆθος μὲ στῆθος (πῶς αὐτὴ θὰ πάρῃ τὴν θέσι μου Σὺ κατεφρόνησε τὴν ψυχὴν καὶ ἐγὼ τὸ σῶμα καὶ ὅποιος νικήσῃ), ταῦτα χιστον νὰ τὴν πεθάνω νὰ κουχηθῶ ὅτι κάτι ἔκαμα· ὅ,τι ἔγινε πρακτος. Τέλος κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1925 ἐβασανίσθη περισσότερον ἢ ἀθλιότης. Σπαρακτικὸν θέαμα! νυχθημερὸν ἠσύχαζεν, οὔτε ἔτρωγεν, οὔτε ἐκοιμᾶτο. Ἀνηλεῶς ταύτην ἔδερε τὸ πνεῦμα, ἕως οὗ ἄφινε ταύτην ἡμίθνητον, τὸ δὲ πνεῦμα ἐφώναζεν «ἕνα Καψάλη εἴχαμε τὸν Γεράσιμον, τώρα ἔχομε καὶ δεύτερον τὸν Νεκτάριον τὸν νυχᾶ. Ὦ! συμφορά μας, ὅλον τὸ τὸς ὑψώνει τὸ βλέμμα του, οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον! Φωτιὰ ποὺ καίει, διότι ὁ Γεράσιμος εἶναι παππᾶς ἀλλ' ὁ νυχᾶς εἶναι σπότης εὑρίσκεται κοντὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὅταν ἀνέξωσαν τὸν ἠρώτησαν «τί χάριν θέλεις Νεκτάριε;» καὶ εἶπε μίαν χάριν ζητῶ, τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, διότι πολλὰ μὲ ἐβασάνισαν εἰς τὸν κόσμον. Ὦ!! μαστίζομαι, διάβαμε νὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν, ξέρετε διατὶ ἔλαβεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξουσία διότι ἐγκατέλιπε Πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἐπῆγε στὸ βουνάκι τῆς Αἰγίνης μὲ 40 γυναικοῦλες καὶ ἔκαμε π... Δὲν ἠδύνατο νὰ ὀνομάσῃ τὴν λέξιν Παρθενῶνα, ἀλλ' ὅταν ὁ ἱερεὺς τὸν ὥρκισεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸ εἶπεν.

Ἐπὶ τέλους τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1926 βλέπει ἡ μοναχὴ ὅ,τι τὸν ὕπνον της τὸν Ἅγιον, ὅτι εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Μονήν, καὶ ἤνοιξε ὁ τάφος καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἐνδεδυμένος τὰ Ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια, ἦσαν δὲ εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ τάφου δύο προσκυνηταί, καὶ λέγει εἰς τὸν ἕνα ἡ αἴτησίς του θὰ γίνῃ σύντομα, εἰς δὲ τὸν ἄλλον λέγει ἡ ἰδικὴ του εἶναι ἀμφίβολος· μᾶλλον δὲν θὰ γίνῃ μεθ' ὅ στρέφει πρὸς τὴν πάσχουσαν καὶ λέγει σὺ τί εἶσαι καλογρηά; γνωρίζεις πῶς ἐξηγεῖται ἡ λέξις αὕτη; ἀπεκρίθη ὄχι. Τότε τῆς λέγει ὁ Ἅγιος, ἡ λέξις καλογρηὰ ἐξηγεῖται ὑπομονὴ καὶ πίστις, ποῦ γνωρίζεις σὺ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ; ἐνῶ στὴν δοξολογίαν εὐλογῶ πάντοτε τὴν ἀδελφότητα, ἐὰν σὲ εὐλογήσω (καὶ συνχρόνως τὴν ἐσταύρωνε μὲ τὴν δεξιὰν Του εἰς ὅλον τὸ σῶμα) καὶ γίνῃς καλά, καὶ δὲν τὸ πάρῃ κανεὶς εἴδησιν μὰ κανεὶς οὔτε καὶ σὺ ἡ ἰδία δὲν θὰ τὸ καταλάβῃς πῶς θὰ θεραπευθῇς. Τότε τοῦ λέγει ἡ πάσχουσα καὶ καλὰ ὅταν θὰ θεραπευθῶ τί θὰ γίνω; Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὡς νὰ ἦτο καὶ ἡ Ἡγουμένη πλησίον τὴν λαμβάνει ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ τὴν πηγαίνουν εἰς τὸν ἔσω ξενῶνα καὶ τῆς λέγουν, δὲν σὲ ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ τόπος νὰ παραμείνῃς; καὶ ἀμέσως ἐξύπνησε ἡ κόρη. Ἔκτοτε ἤγειρεν ἡ δύναμις τοῦ ἐνθροῦ νὰ κατευνάζηται ἐπαισθητῶς. Τὴν 26ην Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Μ. Δευτέραν ἡ μοναχὴ μετὰ τῆς μητρός της μετέβη εἰς τὴν Μονὴν διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἅγιον. Εἰς τὸ πλοῖον ἠσθάνετο ἕναν ἀέρα νὰ φεύγῃ ἀπ' ἐπάνω της, ὅταν δὲ ἀπεβάσθη εἰς τὴν Αἴγιναν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε πτερά, τόσον ἐλαφρὸν ἠσθάνθη τὸν ἑαυτόν της ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἐχθροῦ, παρέμεινε δὲ νὰ σαραντήσῃ. Μετὰ δεκαπενθήμερον διαμονὴν της εἶδε καὶ πάλιν τὸν Ἅγιον μὲ τὸ σκουφάκι του, τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τὶς παντουφλίτσες του, καὶ τῆς ἔνευσε νὰ τὸν πλησιάσῃ. Καὶ τότε τῆς εἶπε χαμηλοφώνως, βλέπεις ποῦ ἔγινε καλά; καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀκόμη καλλίτερα θὰ γίνεσαι καὶ ἀνεφάνεν ὁ Ἅγιος λέγων, ἄχ! πόσα εἶχες ὑποστῆ! καὶ τὴν ἐσταύρωσε μὲ τὸν σταυρόν. Ἡ ἰαθεῖσα παραμένει καὶ σήμερον ἐν τῇ Μονῇ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ προσβειῶν τοῦ Ἁγίου χαίρουσα ἄκρας ὑγείας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ

Οἱ ἐγκληματίες μαθαίνουν πολλὰ ἀπὸ τὴν τηλεόραση

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ. — Μιὰ μεγάλη καὶ ἐνδιαφέρουσα μελέτη δημοσιεύθηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὴν ἀμερικανικὴ πρωτεύουσα, γιὰ τὴν ὁποία χρειάσθηκε νὰ γίνουν ἔρευνες ἐπὶ 16 ἔτη. Ἡ μελέτη ἀναφέρεται στὰ ἐγκλήματα καὶ στὰ αἴτια ποὺ τὰ προκαλοῦν καὶ ἀναλύει τοὺς τύπους τῶν κακοποιῶν στοιχείων τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας. Ποιὰ εἶναι τὰ συμπεράσματά της;

Ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ψυχολόγων καὶ ἐπιστημόνων, ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν ἔρευνα αὐτὴ δόκτωρ Στάντον Σάμενοφ ἀναφέρει σχετικά:

«Οἱ ἄνθρωποι γίνονται ἐγκληματίες γιατὶ ἀπὸ μικρὴ ἡλικία σκέπτονται τὸ ἔγκλημα καὶ προετοιμάζονται ψυχολογικὰ νὰ τὸ διαπράξουν. Τὸ ἔγκλημα ὑπάρχει ἐξ αἰτίας αὐτῶν καὶ ὄχι λόγῳ τῆς κοινωνίας. Ὁ τύπος τοῦ ἐγκληματία ποὺ κυριαρχεῖ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι ἄνθρωπος ποὺ λατρεύει τὴν τηλεόραση καὶ ἔχει πολλὰ «δοῦ χθεῖ» ἀπὸ αὐτήν, προκειμένου νὰ ἀναλάβει κακοποιὸ δράση. Προέρχεται ἀπὸ φτωχὴ ἢ ἀπὸ διαλυμένη οἰκογένεια καὶ ἔχει τάση πρὸς τὰ ναρκωτικά».

Ἄλλες διαπιστώσεις γιὰ τὸν Ἀμερικανὸ ἐγκληματία εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Λέει πολλὰ ψέματα, θέλει νὰ διατηρεῖ μυστικότητα γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά του, πιστεύει ὅτι εἶναι καλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ὅτι ὁ κόσμος εἶναι δικός του, τοῦ ἀνήκει καὶ τοῦτο διότι εἶναι δυναμικὸς καὶ ἀδίστακτος. Δὲν ἔχει ἐπίγνωση τοῦ κακοῦ καὶ τῆς βλάβης ποὺ προκαλεῖ στοὺς ἄλλους. Θεωρεῖ ὅτι ἡ κοινωνία τὸν χρειάζεται, πρέπει νὰ τὸν ἀνεχθεῖ, ἔστω καὶ ἂν εἶναι λίγο ἐνοχλητικός!...

Ἔχουν συνείδηση οἱ ἐγκληματίες;

Ὁ δόκτωρ Σάμενοφ ἀπαντᾶ στὸ ἐρώτημα:

— Ἔχουν ἀσφαλῶς, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι λειτουργεῖ κατὰ διαστήματα. Οἱ κακοποιοὶ εἶναι ἄνθρωποι δειλοί: φοβοῦνται συνήθως τὸ σκοτάδι ἢ ἀνόμη τὰ ἔντομα καὶ τὰ μικρὰ ζῶα.

Μποροῦν νὰ πάψουν νὰ εἶναι κακοποιοὶ καὶ ποιὲς διαδικασίες πρέπει νὰ ἀκολουθηθοῦν γιὰ νὰ γίνει αὐτό;

Ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ἀπαντᾶ:

— Μόνο τὸ 20% ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς καὶ τοὺς ἐγκληματίες εἶναι δυνατὸ νὰ τύχουν μιᾶς νέας παιδαγωγήσεως καὶ νὰ γίνουν ὁμαλοὶ ἄνθρωποι. Οἱ ὑπόλοιποι δείχνουν ὅτι εἶναι γεννημένοι κακοποιοὶ καὶ ὅτι δὲν διορθώνονται. Συμβαίνει μὲ αὐτούς, ἐκεῖνο ποὺ παρατηρεῖται καὶ μὲ τοὺς ἀλκοολικούς: θεραπεύονται, ἀλλὰ ὄχι ὅλοι. Μόνο ἕνα μικρὸ ποσοστό.

Ἡ μελέτη καὶ ἔρευνα γιὰ τὸ ἔγκλημα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἔγινε κατὰ πρότασιν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως καὶ κινητοποιήθηκαν γιὰ νὰ τὸν ὁλοκληρώσουν πολλοὶ ἐπιστήμονες, ψυχολόγοι καὶ κοινωνιολόγοι σὲ διάφορα σημεῖα τῆς χώρας.

Ὁ δόκτωρ Σάμενοφ, λέει, ὅτι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ χρόνια ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατοπλέμηση καὶ τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος, ἀκόμη καὶ τώρα δὲν μπόρεσε νὰ βρεῖ ποιὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία ποὺ κάμει τὸν κακοποιό.

— Θὰ πρέπει, πρόσθεσε, νὰ γίνει εἰδικὴ ἔρευνα γιὰ τὴν παιδικὴ ἐγκληματικότητα, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ μάθουμε, πῶς σκέπτεται ἕνα παιδί, ὅταν ἀποφασίζει νὰ γίνει κακοποιός. Ἀλλὰ ἔχω βεβαιωθεῖ ὅτι βασικὴ αἰτία ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ παιδὶ «ἐκτρέφεται» σὲ μιὰ οἰκογένεια ποὺ μαστίζεται ἀπὸ τὴ φτώχεια, τὴν ἀνεργία καὶ τὸν ἀλκοολισμὸ καὶ ἀποφασίζει νὰ πάρει τὸν κατήφορο, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορέσει νὰ ἀποκτήσει δική του ὑπόσταση. Αὐτό, ἄλλωστε, προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ περισσότεροι κακοποιοὶ προέρχονται ἀπὸ τὶς φτωχὲς συνοικίες τῶν μεγαλουπόλεων.

Κατὰ τὴν ἄποψή του, οἱ προσπάθειες γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι ὁ κακοποιὸς δὲν εἶναι καλὰ στὰ λογικά του καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἔγινε ἐγκληματίας, δὲν εὐσταθεῖ ἀπόλυτα καὶ εἶναι ἁπλῶς πρόσχημα γιὰ νὰ δώσει ἐπιχειρήματα στοὺς δικηγόρους ποὺ τοὺς ὑπερασπίζονται στὰ δικαστήρια καὶ τίποτα περισσότερο.

Ὁ δόκτωρ Σάμενοφ δὲν ἔχει τὴν ἐντύπωση ὅτι ὁ κακοποιὸς εἶναι ἕνας ἄνθρωπος διανοητικὰ καθυστερημένος. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα: Εἶναι ἔξυπνος, γνωρίζει τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων καὶ παρουσιάζει ἔντεχνα τὴν περίπτωσή του, ἐπικαλούμενος διάφορα ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πολύχρονη καταδίκη του καὶ φυλάκισή του.

Ο ΚΑΚΟΠΟΙΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ Τ.V.

«Δὲν ὑπάρχουν κακοποιοὶ μὲ ψυχικὴ ἢ πνευματικὴ διαταραχή, τονίζει. Κλέβει γιατὶ θέλει νὰ κλέψει καὶ νὰ νοιώσει μιὰ ζωηρὴ συγκίνηση. Ἡ κλοπὴ γίνεται κατόπιν συνήθειά του. Ὕστερα ἀρχίζουν τὰ ναρκωτικὰ καὶ τότε ὁ κακοποιὸς κλέβει περισσότερο καὶ μερικὲς φορὲς φθάνει καὶ στὸ ἔγκλημα. Ἡ τηλεόραση εἶναι κάτι ποὺ τὸν συναρπάζει καὶ ἡ βία ποὺ ἀφθονεῖ στὰ προγράμματά της ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη διασκέδαση καὶ ψυχαγωγία του. Φυσικά, δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι μόνο ἡ τηλεόραση κάνει κακοποιοὺς τοὺς νέους. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παράγοντες».

Τέλος, ἀναφέρει ὅτι μόνο ἡ ἐργασία μπορεῖ νὰ «στρώσει» τοὺς κακοποιούς, ὥστε νὰ γίνουν ὁμαλοὶ ἄνθρωποι, ὅπως οἱ ἄλλοι. Καὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα.

Προκαλοῦνται ἀσθένειες ἀπὸ τὰ χαλασμένα δόντια

ΤΕΡΗΔΟΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΔΟΝΤΙΤΙΔΑ

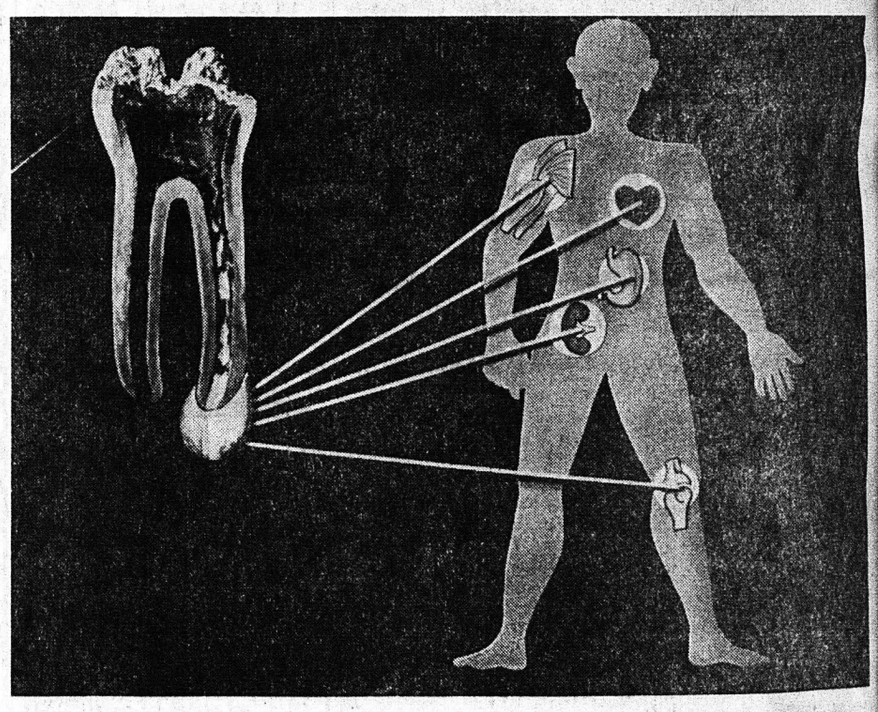

ΜΟΝΑΧΟ. Τὰ χαλασμένα δόντια μπορεῖ νὰ γίνουν πρόξενοι ἀσθενειῶν, γράφει τὸ ἐκδιδόμενο στὴν Κολωνία τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περιοδικὸ «Ἰατρικὴ σήμερα». Μ' αὐτὴν τὴν παραστατικὴ εἰκόνα ὁ ὀδοντίατρος τοῦ Μονάχου δρ. Χέρμαν Στόκερ ἔδειξε στὴν ἔκθεση «Μορφωτικὸ κέντρο φυσικῆς» στὴ Βαυαρικὴ πρωτεύουσα ποιὲς μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ ἐπιβλαβεῖς γιὰ τὴν ὑγεία συνέπειες λόγου χάρη τῆς οὐλίτιδας. Στὴ Μέση Εὐρώπη πάσχουν πάνω ἀπὸ τὸ 99% τῶν ἐνηλίκων ἀπὸ τερηδόνα ποὺ ὀφείλεται σὲ κακὴ συντήρηση τῶν δοντιῶν καὶ σφαλερὴ διατροφή — ἔτσι πιστεύει τὸ περιοδικὸ τοῦ Μονάχου «Μύνχερ Μεντιτσίνισε Βόχενσριφτ». Σὰν ὑπ' ἀριθμὸ 2 λαϊκὴ ἀσθένεια χαρακτηρίζεται ἡ παροδοντίτιδα, μιὰ πάθηση τῶν οὐλων, ποὺ ἔχει πάρει διαστάσεις ἐπιδημίας. Τὰ αἴτια ποὺ τὴν προκαλοῦν δὲν εἶναι ἀκόμη ἐντελῶς γνωστά. Ὁ βιενέζος καθηγητὴς ὀδοντιατρικῆς Τόμας Τίλλ θεωρεῖ ὡς κύριο αἴτιό της τὸ ἀμάγαλμα ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ σφράγισμα τῶν κούφιων δοντιῶν καὶ πιστεύει ὅτι μπορεῖ νὰ ἀποδείξει, ὅτι ἰόντα ὑδραργύρου μεταφέρονται